

Dříve než byl Abraham, jsem já.

Tento Kristův výrok, který mu svého času přinesl od farizejů tak mnoho osočování, je ve své samozřejmosti lehce pochopitelný, pokud se uváží, že jako nejvyšší výchozí bod všeho vývoje je Božsky bezbytnostné, čistě Božské! K tomu připojuje se jako od vrcholu pyramidy jdouc dolů duchovně bytnostné, za nímž následuje v mnohých odstupněních stále širší a širší svět hmotnosti. Ten začíná pozemským očím neviditelnými nejjemnějšími hmotnými částmi, pak se stává hustším a hustším, a skrze tuto hutnost také vždy nižším, až nakonec vzniknou hrubohmotné části v celé své tíži a svém dalekosáhle konaném koloběhu.

Duchovní člověk, ke kterému rovněž patří Abraham, pochází z duchovně bytnostného. Kristus však z **Božsky bezbytnostného**.

Tím je vlastně již dána samozřejmost a správnost smyslu Kristových slov: „Dříve než byl Abraham, jsem já.“ Protože však byla tato otázka jednou položena, má se těm, kteří se tak mohou prohloubit, dostat také ještě dalšího objasnění. Bůh sám je bezbytnostný jakožto počátek a konec všeho, avšak může přijmout formu duchovně bytnostného jako pláště. Také Kristus přišel z tohoto bezbytnostného. Proto byl před Abrahamem, neboť ten přišel z prve uvedeného duchovně bytnostného. Z bezbytnostného pochází ještě čtyři sloupy Božího trůnu, čtyři archandělé. Z bezbytnostného je také ten, jehož posláním je dovést ke Světlu nyní temnotou tak ohrožené hledající Boha. Všichni ostatní andělé a nebeské zástupy bojovníků patří k duchovně

bytostnému.

Protože duchovní člověk pochází z nejspodnějšího stupně duchovně bytostného a odtud nachází přístup do hmotného, může samozřejmě při nejvyšším vývoji po svém pozemském odloučení také povolna opět vystoupat až do říše duchovně bytostného, odkud vyšel, kterou tudíž může označit za svůj domov. Přirozeně jen, když se opět stal duchovně čistým, tedy když odložil nebo odhodil také poslední hmotné zatížení. Něco takového by mu znemožnilo přechod z jemnohmotného do čistě duchovního, i kdyby to bylo sebenepatrnější. To je pak ta bezprostřední říše Boží.

Přechod z čistě duchovního do Božsky bezbytostného je možný jen pro toho, který z bezbytostného přímo přichází. Proto spočívá ve slovech Spasitele jen potvrzení prosté skutečnosti, kterou by vůbec nemohl jinak vyjádřit.